

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a felperesnek a **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest Margit krt. 85.sz.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2007. évi február hó 27. napján kelt 25.K.33.434/2006/4. számú ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - az adóhatóság külön felhívására - 24.000 (azaz huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Önkormányzata (a továbbiakban: Önkormányzat) 1996. évben, 2020-ig terjedő időtartamra, pályázati eljárást követően kötött szerződést a Kft-vel (a továbbiakban: Kft.) a települési szilárd hulladék összegyűjtésének, elszállításának és ártalommentes elhelyezésének elvégzésére irányuló kötelező közszolgáltatás ellátására. A szerződés időbeli hatályát a 2002. évben 2012. évre módosították. A Kft-nek az 1996. évben még csak 10%-át tulajdonlotta az Önkormányzat, majd 2004. decemberétől kizárólagos tulajdonosa lett. 2006. május 4-én az Önkormányzat nyílt pályázatot hirdetett a Kft. 90%-át kitevő üzletrészenek értékesítésére.

A felperes jogorvoslati kérelemmel támadta az értékesítést, mert az Önkormányzat jogszerűtlenül mellőzte a közbeszerzési eljárás lefolytatását.

Az alperes részletesen áttekintette a hulladékgazdálkodás ellátásra vonatkozó közszolgáltatási eljárások szabályozásának alakulását, és megállapította, hogy a hulladékgazdálkodási közszolgáltatások megrendelését a jogalkotó csak 2004. szeptember 7-től vonta be a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. tv. (a továbbiakban: Kbt.) hatálya alá. A szabályozás azonban továbbra sem érintette a

már megkötött közszolgáltatási szerződéseket, illetőleg 2005. május 28-tól lehetőség nyílt arra, hogy a 100%-ban önkormányzati tulajdonban lévő társaságokkal az ajánlatkérők a Kbt. szabályainak alkalmazása nélkül köthessenek szerződést. Az Önkormányzat azonban még a korábbi szabályozás hatálya alatt kötött szerződést, így rá az új szabályozás nem vonatkozik. Ezen korábban megkötött szerződés okán az Önkormányzatnak nincs beszerzési igénye. Továbbá az Önkormányzat üzletrészenek átruházásával a közszolgáltatási szerződés alanyai nem változnak meg, a szolgáltatást továbbra is a Kft. nyújtja. Nincs jogszabályi lehetőség a korábbi jogszabályi keretek között kötött közszolgáltatási szerződéssel rendezett beszerzési igény kielégítésének felülvizsgálatára. Ezért az alperes a 2006. június 16. napján kelt D.336/12/2006. számú határozatával elutasította a felperes jogorvoslati kérelmét.

A felperes keresettel támadta az alperesi határozatot, és kérte annak hatályon kívül helyezését, és az alperes új eljárásra kötelezését. Előadta, hogy a Kft. 100%-os tulajdonlása esetén az Önkormányzat a közszolgáltatási kötelezettségét in-house látta el, de mivel az üzletrész értékesítést követően ezen szabályozás már nem alkalmazható, közbeszerzési szempontból - függetlenül a polgári jogi megítéléstől - a Kft.-vel kötött megállapodás „feléled” és a továbbiakban már visszterhes szerződésnek minősül. Azzal, hogy a Kbt. 2/A.§-a szerinti megállapodásból szerződés lesz, beszerzési igény keletkezik, és irreleváns a szerződés megkötésekor hatályos szabályozás mibenléte. Hivatkozott továbbá a Kft. oldalán, a tulajdonos személyében rejlő okból bekövetkező változásra, a szolgáltatási koncesszió jellemzőire.

Az alperes a kereset elutasítását kérte a határozati indokokra való visszautalással.

Az elsőfokú bíróság elutasította a felperes keresetét. A Kbt. 2.§-a (1) bekezdésének és 2005. május 28-tól hatályos 2/A.§-ának elemzésével kiemelte, hogy a közpénzfelhasználó minden beszerzése esetén köteles vizsgálni, hogy a Kbt. szerint közbeszerzési eljárást kell-e folytatnia. A Kbt. 2005. május 28-ától kivonta a Kbt. hatálya alól azokat a szerződéseket, amelyek csak a jogi látszat szintjén felelnek meg a szerződés polgári jogi követelményeinek, és ezen in-house beszerzések esetére nem teszi kötelezővé a közbeszerzési eljárás lefolytatását. A hulladékgazdálkodási közszolgáltatások végzésére pedig a helyi önkormányzatoknak nyilvános pályázatot kellett hirdetniük, kivéve amikor az előzőek szerinti in-house beszerzéssel tudták ellátni a feladatot.

A beszerzési igény megfogalmazásának legkonkrétabb formája a beszerzés tárgyának meghatározása. Az Önkormányzat 2006. május 4-én meghirdetett pályázata nem fogalmaz meg nyílt beszerzési igényt, ellenkezőleg értékesíteni kívánt. A felperes által megjelölt beszerzési igény azért nem jelent meg, mert a hulladékgazdálkodási közszolgáltatás elvégzésére 2012. december 31-én lejáró közszolgáltatási szerződés van az Önkormányzat és a Kft. között.

A beszerzési igény a Kft. üzletrészenek értékesítésével nem éled fel. A közszolgáltatási tevékenységet ugyanis továbbra is a hatályos szerződés alapján az Kft. köteles elvégezni. Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy az Önkormányzat nem a

Kbt. 2/A. §-a szerinti házon belüli beszerzés alapján kötött szerződést a Kft-vel, hanem a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. Tv. (a továbbiakban: Hgtv.) 56.§-ának (9) és (10) bekezdéseiben meghatározott lehetőséggel élve, a korábban - közbeszerzési eljáráson kívül - megkötött szerződést módosította. Ez alapján pedig közömbös, hogy miként alakulnak a Kft. tulajdonosi viszonyai, és az sem bír relevanciával, hogy a Kbt. mikor és milyen feltételekkel rendelkezett az in-house belüli beszerzésekről. Az alperesnek sincs lehetősége arra, hogy a korábbi jogszabályi keretek között feltételek betartásával megkötött közszolgáltatási szerződésekkel rendelkezett beszerzési igény kielégítését felülvizsgálja.

Az elsőfokú bíróság a felperesi érvelésnek a közszolgáltatási koncesszió alapítására vonatkozó előadása kapcsán hangsúlyozta, hogy ezen nemkívánatos esetet védi ki a Kbt. 2/A.§-ának (3) és (4) bekezdése. Jelen esetben azonban az Önkormányzat nem a Kbt. 2/A.§-ának (1) bekezdése alapján mellőzte a közbeszerzési eljárás lefolytatását, hanem azért, mert a Hgtv. 56. §-a (9) és (10) bekezdéseiben meghatározott lehetőséggel élve, korábbi közszolgáltatási szerződését 2012. december 31-ig érvényben tartotta. Mindezek mellett nem vitásan, az önkormányzat által ezen kötelező közszolgáltatási feladatának elvégzése az üzletrészek értékesítése folytán kikerülhet piaci szereplőhöz, amit alátámaszt az is, hogy az önkormányzat által meghirdetett nyílt pályázat szerint az üzletrész megvásárlójának rendelkeznie kell hulladékgazdálkodásban jártassággal, referenciával. Mindez azonban nem változtat azon, hogy az önkormányzat a vonatkozó jogszabályi rendelkezések betartásával az 1996-ban megkötött közszolgáltatási szerződés útján 2012. december 31-ig rendezte a hulladékgazdálkodással kapcsolatos közszolgáltatás elvégzésére vonatkozó beszerzési igényét.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a kereseti kérelem szerinti megváltoztatását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felhívott jogszabályhelyekből téves következtetést vont le. A jogügylet lényegi eleme, hogy a Kft-ben lévő üzletrész értékesítésével közbeszerzési szempontból megváltozik a Kft. és az Önkormányzat közötti jogviszony jellege. A 2012. december 31-ig fennálló szerződés - a tulajdonosi ellenőrzés folytán -, legfeljebb a tulajdonos és az általa ellenőrzött társaság közötti szerződésnek tekinthető. Tényleges szerződés hiányában viszont fogalmilag kizárt, hogy az Önkormányzat 2012-ig a közszolgáltatás elvégzésére vonatkozó szerződéssel rendelkezne. Az üzletrész értékesítésével az Önkormányzat éppen hogy megfogalmazta beszerzési igényét, amely szerint hulladékkezelési kötelezettségét a jövőben magántőke bevonásával kívánja teljesíteni.

Az alperes nem terjesztett elő ellenkérelmet.

A felperes fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytálló következtetéseket vont le, ítélete megalapozott. A másodfokú bíróság a felperesi fellebbezés kapcsán az alábbiakat emeli ki.

A Kbt. 2.§-ának (1) bekezdéséből következően, amelynek értelmében e törvény szerint kell eljárni a közbeszerzési eljárásokban, amelyeket az ajánlatkérőként meghatározott szervezetek visszerthes szerződés megkötése céljából kötelesek lefolytatni megadott tárgyú és értékű beszerzések megvalósítása érdekében (közbeszerzés), a Kbt. alkalmazásának tárgyi feltétele, hogy a személyében érintett részéről beszerzésre kerüljön sor. Beszerzés hiányában nem alkalmazhatók a közbeszerzési normák, így nem kerülhet sor a Kbt. szerinti in-house szabályok, és a szolgáltatási koncesszió előírásainak figyelembevételére sem.

Az Önkormányzati üzletrész értékesítése nem tartozik a Kbt. hatálya alá, ezért az üzletrész értékesítése során nem vitatható más, az értékesítéstől elkülönült, önálló jogviszony közbeszerzési minősítése.

Az elsőfokú bíróság elsődleges álláspontja szerint beszerzés hiányában nem alkalmazhatók a Kbt. szabályai, de ezen túlhaladva közbeszerzési szempontból értékelte a Kft. és az Önkormányzat közötti jogviszonyt is. A felperesi fellebbezésben foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ebben a tekintetben helytállóan döntött az alperesi határozat indokainak elfogadásával, kiegészítésével, mindez azonban a felperes jogorvoslati kérelmének, majd kereseti kérelme elbírálásának szükségtelen indoka volt. A Fővárosi Ítéltábla megismétli: az üzletrész értékesítésére, beszerzés hiányában, nem alkalmazhatók a közbeszerzési normák, így nem kerülhet sor a Kbt. szerinti in-house szabályok, és a szolgáltatási koncesszió előírásainak figyelembevételére sem. Az üzletrész eladását követően beálló, vélelmezett jogi helyzet közbeszerzési értékelésére az üzletrész eladása kapcsán nincs lehetőség.

Mindezek alapján, az indokolás fentiek szerinti pontosításával, a Fővárosi Ítéltábla Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta az elsőfokú bíróság helytálló ítéletét.

Az alperes javára a Pp. 75.§-ának (2) és (3) bekezdése folytán perköltség nem merült fel, míg illeték feljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték viselésére a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles a felperes.

B u d a p e s t, 2007. évi augusztus hó 29. napján

Dr. Rothermel Erika sk. tanácselnök
Dr. Losonczy Erzsébet sk. bíró

Huszárné dr. Oláh Éva sk. előadó bíró

A kiadmány hitelül: